

Vánoce...

Vzpomínám si na vánoční pozdrav jednoho mladého muže po vánoční bohoslužbě. Bylo to před dvěma roky. Prodral se ke mně přes dav lidí před kostelem s radostným úsměvem a rozzářenýma očima se slovy: "Teď poznáváte, že jsou vánoce, když jsem zase po roce přišel na bohoslužbu. Ať je jakékoliv počasí, jsem zde!" - "Rád Tě vidím, mám z toho velkou radost." Stačil jsem říci.

Snad každý pozoruje, že právě o těchto svátcích, ať jsou se sněhem nebo "deštěm", vyrazí na povrch naší bytosti něco, co odpočívá na dně naší duše, ožívá to, co spalo. Snad je to závan vzpomínek na dětská léta, kdy jsme prožívali vánoce v záři vyzdobeného stromku, s nejedným dárkem. Zvuky vánočních koled se vrací... "Narodil se Kristus Pán, veselme se... opět ožívá, zatím co jiné melodie z naší paměti mizí.

O těchto svátcích se objevuje větší míra dobroty i více laskavosti ke druhým. Vystupuje touha: být alespoň někdy dobrým.

Jsou to snad jen povrchní nálady? Vše, co se o vánocích odehrává, co se s námi děje, musí mít někde svůj pramen. Odkud jen vyvěrá ta touha být dobrý, touha působit radost?

Jednou se přihodilo v lidských dějinách něco, co žádného člověka nenechá na pokoji, i když nemá žádné velké tušení, oč jde.

My slavíme o vánocích ty nejdůležitější narozeniny: Bůh se narodil do našeho světa. Neviditelný, nekonečný Bůh přišel v lidské podobě, jako dítě. Bůh se stal člověkem, narodil se v Betlémě, jak oznámil anděl. Desítky umělců zachytili narození Ježíše ve svých dílech. Malíři, hudební skladatelé, sochaři, spisovatelé zanechali výtečné pozoruhodné památky.

Tato událost nezapadla do dějin, aniž by se dotkla světa a mnoha lidí, ne-li každého.

Příchod Boha na svět v Ježíši Kristu se uskutečnil podle slov Bible, když se naplnil čas. Ježíšovo poselství stále působí, proniká do našeho světa jako světlo do temnot.

Vánoce jsou věčným vyzařováním Boží věčnosti i vyzařováním Boží dobroty v Ježíši Kristu. Tento průlom Boží dobroty se ukazuje do jisté míry i u lidí. Proto ta touha být dobrý, vyzařovat něco z Boží dobroty.

O vánocích snad slyšíme nejvíc volání Ježíše Krista. On po celý život volal lidi a ani v naší době, kdy se připravujeme na krok do 3. Tisíciletí nebude

dělat nic jiného než volat, zvat. Jako měl za svého života úspěchy i neúspěchy - totéž se opakuje i v naší době. Když přistoupíme v našich kostelích před betlém a pobudeme v tichosti, možná, že uslyšíme též volání Dítěte Ježíše ležícího v jeslích. Oslovuje každého i tebe, kdo vydržíš přečíst těchto pár řádků.

A i já přeji všem, abyste měli otevřené srdce pro volání našeho Vykupitele Ježíše Krista a prožili letošní vánoce s Ním v radosti a pohodě.

O. Josef Šmádl

A Z B

8004 Zürich

Postretour:
Tschechische kath. Mission
Brauerstr 99 , 8004 Zürich

Pravidelné **české bohoslužby**

- Zürich** každou neděli v 19 hod. v kryptě kostela Božského Srdce. Aemtlerstr. 49
Winterthur každou sobotu v 18 hod. u kostela Sv. Ulricha Seuzacherstr. 1
Rüti-Iann každou první neděli v měsíci v 9.15 hod. v kapli vedle katolického kostela
Bern každou 2. neděli v měsíci v 9 hod. v kryptě u kostela Bratra Klause. Segantinstr 26
Aarau každou 3. neděli v měsíci v 10 hod. v sále pod kostelem sv. Petra a Pavla
Luzern každou 4. neděli v měsíci v 10 hod. v kapli kostela sv. Karla u Karlsbrücke
- Každý čtvrtek** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY. V 19.45 mše svatá, po ní modlitba růžence v kostele sv. Jana Boska - Feldstr. 109, Zürich.
První pátek v měsíci mše sv. v kapli kostela Božského Srdce. v 19.30 Aemtlerstr. 49, Zürich

Náš program -různé

- 18 - 25 ledna - týden modliteb za jednotu křesťanů. Uznáváme jednu Biblii, věříme v jednoho Boha, ale rozdělení je lidská rána mezi křesťany. Bez síly Ducha svatého je spojení nemožné. Pán říká: "Proste a bude vám dáno!"
18 ledna - Panny Marie jednoty křesťanů
25.ledna - Obrácení sv. Pavla
- 29 ledna - shromáždění mladé generace v malé klubovně Brauerstr 99, Curych. 19.30hod.
Téma: Co mi říká třetí rok přípravy na jubileum roku 2000? Vstoupíme do Svatého roku. Jak vstoupíme do nového tisíciletí?
- 30 ledna - **Ples mládeže**. Zakončení tanečního kursu, který úspěšně vedou manželé Vlčkoví. Ve Winterthuru ve farním sále Seuzacherstr. 1. Začátek ve 20.00 hod.
- 2 února - Svátek: Uvedení Páně do chrámu "Hromnic". Světi se svíce.
- 17 únor - **Popelční středa** - Zahajujeme dobu postní
v 19.30 hod Bohoslužba v kostele Božského Srdce
- 26 únor - schůzka mládeže v klubovně u P Šimčíka.
Doba postní je cesta k obnově a větší svobodě.
- 19 březen - Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie- ochránce Církve
V 19.30 bohoslužba v kostele Božského Srdce Páně.
- 25 březen - Slavnost Zvěstování Páně. Mše sv. V kapli "Klausenhof". Začínají exercicie vedené Otcem Kuchařem z Vídně
- 28 březen - květná neděle - konec exercicií. Reservujte si čas na toto duchovní setkání.
- 4 duben - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - velikonoce

HLAS MISIE

Dezember
1998

Jahrgang XXVI

Nr.7

Katholische Mission für Tschechen,
P. Josef Šimčík, Brauerstr. 99 ; 8004 Zürich
Offset Holend AG - Hardturmstr. 82 ; 8005 Zürich
Abo: 7 - sFr. Jährlich: 7X

01/241 50 25 i Fax

15. prosince opouští velvyslanec České republiky Dr. Richard Belcredi Švýcarsko.

2. prosince jsem se zúčastnil na českém velvyslanectví v Bernu setkání na rozloučenou. Pozdravil jsem jej jménem vás všech a poděkoval za jeho práci ve prospěch našich krajanů.

Děkuji všem za obětavou práci v naší katolické misii. Na cestě do 3. tisíciletí mohu úspěšně pracovat jen s vaší a Boží pomocí.

Jaroslav Seifert:

*Už rok zas mizí ve tmě tajemné
a nový nastupuje svěží
já si však říkám: Trubte beze mne,
trubači pulnoční, tam na ochozech věží!*

*A prosbou proto končím roku běh,
než z orloje nám pulnoc bude bít.
Nech nás tu, Bože, ještě chvíli, nech,
vždyť se ten čas tak rychle s námi
řítí!*

Zahajujeme 3. rok přípravy na jubileum 2000. Doporučuji na začátku každého dne následující modlitbu:

"Božské Srdce Ježíšovo, obětují Ti prostřednictvím Neposkrvněného Srdce Panny Marie, Matky Cirkve, a ve spojení s eucharistickou obětí modlitby, práce, radosti a utrpení tohoto dne, abych tak s milostí Ducha svatého a ke slávě Boha Otce zadostučinil za hříchy a přispěl ke spáse všech lidí."

Každý den podle pokynu biskupu obětují za vás za všechny krajany mši svatou. Prosim Pána, aby vás provázel svým světlem, svou přítomností a udělil hojné zdraví v novém roce 1999.

Samotná věda nikdy zcela nenaplní lidský ideál člověka. Pramen života a záchrany před zoufalstvím pro všechny lidi, podmínka "sine qua non" (bez jakékoliv výhrady) a záruka pro celý svět jsou zahrnuty ve slovech "Slovo se stalo tělem" a také ve víře v ta slova.

F.M. Dostojevský "Běsi"

Uzdravení Matthewa Guinnesse

Bylo to v době adventu roku 1955. Aby se vymanol z víru práce při natáčení filmu "Coriolan", především ale z "vnitřní bídy", uchýlil se Alec Guinness do ticha jednoho římského chrámu. Byl zoufalý. Jeho syn Matthew byl už dlouhá léta postižen dětskou obrnou, nebyl schopen pohybu. Ke konzultaci byli povoláni nejlepší lékaři světa, žádný výsledek. Nejdražší léky byly zbytečné.

Nyní navštívil známý britský herec chrám. Z čistého zoufalství se modlil k Bohu a prosil o uzdravení svého syna. A pak se přihodila nečekaná událost: Když se Alec vrátil z natáčení z Říma do Londýna, očekával ho jeho syn na letišti - sice ještě v pojízdném vozíku, ale již ne úplně chromý. Pokrok v uzdravování byl zjevný, o pět měsíců později mohl Matthew opět normálně chodit. Známí britští lékaři se tímto "případem" později zabývali. Výsledek šetření - uzdravení z dětské obrny...

V roce 1971 hrál Matthew Guinness roli ve filmu "Jeden den Ivana Děnisoviče" dle stejnojmenného románu Alexandra Solženicyna.

Alec Guinness - teprve později se stal šlechticem - se nechal tenkrát po pohnutých týdnech v Římě pokřtít a uchýlil se na krátkou dobu do benediktinského kláštera Subiaco u Říma. Jeho syn Matthew byl v roce 1972 přijat do katolické církve, jeho uzdravení bylo také Římem potvrzeno jako "zázračné uzdravení".

Adalbert Ludwig Balling

Phil Bosmans:

"Pro mne je modlitba otázkou lásky, důvěry, odevzdání se, skoro ve slepé důvěře, nevyzpytatelné bytosti, u které se cítím dobře. Modlitba změni člověka. Ten, kdo se modlí, se stává skromějším, jednodušším, mírnějším a veselejším. Ten, kdo se nemodlí, je jako lampa, do které již nepřichází žádný proud. Pro toho, kdo se modlí, vedou všechny cesty ke světlu. Pro toho Bůh rozsvěcuje své slunce. Ten, kdo se modlí, poznává teplo Božího jitra... Uzdravit člověka - to znamená vrátit mu ztracenou odvahu."

Papežský list k jubilejnímu roku 2000

(uvádím jen malou část)

Velké jubileum - rok 2000 je přede dveřmi. Již od mojí první encykliky Redemptor hominis jsem pozoroval jeho bližící se příchod s jedním úmyslem, připravit duše všech, aby byli učenliví pro činnost Ducha. Bude to událost, která se bude slavit současně v Římě a ve všech jednotlivých církvích po celém světě a bude mít tak řečeno dvě centra: na jedné straně město, kde Boží prozřetelnost chtěla zříditi sídlo nástupce Petrova, a z druhé strany Svatá země, kde se narodil Boží Syn jako člověk, že přijal naše tělo z Panny jménem Maria. Se stejnou hodnotou a důležitostí jubileum se bude slavit nejen v Římě, ale i v zemi,

kteřá právem se nazývá "Svatá", protože viděla narození i smrt Ježíše.

Tato země, v níž vznikla první křesťanská komunita je místem, kde se udála první zjevení Boha lidstvu. Je to země zaslíbená, která zaznamenala dějiny národa židovského a chovají k ní úctu i následovníci islamu. Kéž jubileum pomůže dalšímu kroku ke vzájemnému dialogu až ke dni, kdy všichni - židé, křesťané a muslimani - si v Jeruzalémě vyměníme pozdrav pokoje.

Jubilejní rok nás přivádí k mohutným slovům, které božská pedagogie používá, aby pohnula člověka k obrácení a k pokání, počátek to a cesta své obnovy a podmínka k dosažení toho, co člověk se svými silami nemůže dosáhnout: přátelství s Bohem, jeho milost, nadpřirozený život, něco jedinečného, v čem se mohou objevit nejhlubší touhy lidského srdce.

Vstup do nového tisíciletí povzbuzuje křesťanskou komunitu, aby rozšířila vlastní pohled víry na nové horizonty v hlásání království božího. Je nutné, v této zvláštní situaci vrátit se s pevnější věrností k nauce II. Vatikánského koncilu, který vrhnul nové světlo na misijní poslání Církve s novými požadavky evangelizace.

Při koncilu si Církev více uvědomila své tajemství a apoštolský úkol svěřený jí od svého Pána. Toto vědomí ukládá komunitě věřících žít ve světě s poznáním, že musí být: "kvasem a takřka duší lidské společnosti, určené k obnovování se v Kristu a k proměně v Boží rodinu".

Aby dostatečně odpovídala tomuto úkolu, musí vytrvat v jednotě a růst svůj život ve společnosti. Blížkost jubilejního roku poskytuje pevný bod v tomto směru.

Cesta věřících ke třetímu tisíciletí se nemůže pocitovat jako únava, kterou by mohla vyvolávat tíže dvoutisíců roků v minulých dějinách. Křesťané se cítí spíše posílněni vědomím, že poskytují světu pravé světlo Krista Pána.

Církev hledáním Ježíše z Nazareta, pravého Boha a dokonalého člověka, otvírá před každou lidskou bytostí poznání, že je "zbožšťována" a tak se stává více člověkem. Toto je jediná cesta přes kterou svět může objevit vznešené povolání, k němuž je volán a naplnit ji ve spáse uskutečňované Bohem.

"... a přece mi odpustil"

Ve Španělsku nemilosrdně zuřila občanská válka. Znesvěcené kostely, hořící vesnice, znetvořené mrtvolky ukazovaly cestu, kterou se ubíralo rudé vojsko. Ale i nacionalisté bojovali s neobyčejnou zarputilostí. Po tvrdém boji našli u jedné zdi zraněného rudého vojáka, úlomek z granátu mu roztrhal hrud'

Skelnýma očima se zraněný díval na bližící se patrolu. Pak pomalu zvedl ruku a zajíkávě vyrazil: "Kněže! Přiveďte mi kněze!"

"Do pekla s tebou, rudá holoto!" zaklel jeden z nacionalistů. Jednomu z jeho kamarádů se ho přece jen zželelo. "Podívám se, jestli bych našel nějakého faráře".

A skutečně se brzy vrátil s knězem. Ten se soucitně shýbl k těžce zraněnému, velmi mladému chlapci. "Chcete se vyzpovídat? zeptal se ho. "Ano, chci!" těžce oddychoval voják "Řekněte mi, jste farář z této vesnice?"

"Ano, to jsem já!"

"Můj Bože!" zakoktal mladík

Trvalo dlouho, než kněz umírajícího opustil. Vlasy měl zalité potem a obličej bledý jako stěna, když se hlídka nacionalistů vrátila.

"Bratři!" vyrazil ze sebe namáhavě. "Zaneste zraněného do nejbližšího domu, aby nezemřel na ulici."

Když se k němu vojáci přiblížili, zraněný se trochu nadzvedl a pokynul jim. "Odpustil mi! Dal mi rozžehnutí!"

"Proč by ti neměl odpustit? Je to přece jeho úkol!" řekl jeden z nacionalistů.

"Vy nevíte, co jsem udělal!" zasténal umírající. "Sám jsem zavraždil dvaatřicet kněží. V každé vesnici jsem nejdříve vnikl na faru. I tady jsem to tak udělal. Kněze jsem nenašel, jen jeho otce a dva bratry. Ptal jsem se jich, kde je farář. Nechtěli ho prozradit. Tak jsem všechny tři zastřelil! Rozumíte? Knězi, který vyslechl mou zpověď, jsem zabil otce a bratry ... ale přece mi odpustil."

Vánoční bohoslužby 1998

24. 12. 1998 - Štědrý den - **Půlnoční**

21.00 - Winterthur - Rosenberg v kapli.

23.00 - Curych - Acmtlerstr. 49
v dolním kostele Božského Srdce

25. 12. - pátek - Slavnost **Božího narození**

9.45 - Solothurn - Spitalkirche Hl. Geist

15.00 - Bern - Segantinistr. 26 v kapli kostela
bratra Klause

18.00 - Rüti-Tann v kapli u katolického kostela -
po bohoslužbě vánoční posezení

26. 12. - 10.00 - Aarau v sále kostela sv. Petra a Pavla

18.00 - Winterthur - pak vánoční posezení v
klubovně

27. 12. - neděle - Svátek **Svaté rodiny**

10.00 - Luzern ve spodním kostele sv. Karla

19.00 - Curych

31. 12. - Poslední den v roce 1998 - **Sv. Silvestra**

16.00 - Curych - děkovná bohoslužba

18.00 - Winterthur - zahájíme Nový rok

1. leden 1999 - pátek - Slavnost **P. Marie Matky Boží**

19.00 - Curych - Novoroční bohoslužba

2. leden 1999 - sobota - slavíme sv. **Tří Králů**

18.00 - Winterthur

3. leden - neděle - Slavnost **Sv. Tří Králů**

10.00 - Rüti - Tann

19.00 - Curych

9. leden - 18.00 - sobota - Winterthur - oslavíme **Křest Páně**

10. leden - neděle - **svátek Křtu Páně**

9.00 - Bern

19.00 - Curych. Končí vánoční doba.

P. Přerovský z Říma slibil, že rád přijede, když se mu
zlepší zdraví.

Práh věčnosti překročili v roce 1998:

Samková Hana

Banyaková Emilie

Muziková Vlasta

P. Bernáček Antonín

Novozamská Helena

Prouška František

Chmelíková Marie

Hrdličková Marie

Hejl Josef

Probst Rudolf

Ružek Vladimír

Švec Václav

Vrážel František

Macke Alexander

Ehrlich Beda

Kračmar Vojtěch

Oliva Otmar

Hulová Marie

Naske Jindřich

Červinka Rudolf

Křest přijali:

Bianka Štěrbová - Winterthur, Julia Probstová - Triengen
Blanka Adámková - Luzern, Jonas Mazáček - Basel

Na společnou cestu v **manželství** se vydali:

Adamec Daniel + Knüset Brigit

Chlad Jan + Hubináková Žaneta

Maag Hans Christof + Lokajová Veronika

Štěpánek Jan + Bryant Maureen

K velkým událostem patří:

S velkou radostí se smím já,

sestra **Marie Veronika Kuchařová**,
připojit ke společenství sester cisterciáček
z Magdenau a skrze věčné slavné sliby
vyznat svou odevzdanost Kristu.

Tento obřad proběhl 12. září 1998 v 10 hodin

Prosímě Tě, Pane,

dopřej pokřtěným dětem, aby šli po svých životních

cestách jako opravdové děti Boží,

novomanžele provázej svou láskou a požehnáním.

Zemřelé přijmi do věčné slávy ve svém království.

*Otec Jan Med misionář z Indie prožil letos 6 týdnů ve své
vlasti. (Jihlavák) Setkal jsem se s ním v Praze. Prohlásil: "To je
moje poslední dovolená doma." (Má 82 roků). Odešel do misii
roku 1939 jako 18-tiletý mladík s jedním heslem: "Pracovat pro
lidi a obětovat se za ty nejchudší, kteří tam žijí, to byla hlavní
myšlenka, se kterou jsem šel do misii... Všechno bylo těžké,
protože tam nic nebylo. Nevěděli jsme ani jak začít. Zvyknout si
jist jen a jen rýži... snést ukrutné vedro... Neměl jsem sice moc
síly, ale všechno jsem překonal..."
to byla jeho slova.*

Draží krajané,

přicházím žebrot a prosím o vaši pomoc pro našeho krajana
misionáře. Všem, kteří už přispěli, děkuji jeho jménem... i těm,
kteří mu usnadní práci svým darem. Proto přikládám složenku.
Obnos obdrží celý, bez nějakých ztrát.

Po malých krůčcích

Jeden mladý student měl ohromnou chuť starat se ve svém
životě jen o lidské dobro. Jednoho dne navštívil sv. Františka
Saleského s dotazem: "Co mám dělat, aby byl ve světě pokoj?"

Svatý František Saleský mu odpověděl: "Nebouchat tak silně
dveřmi..."

*Z mnohých malých nedorozumění a nepříjemností se vyvinou
velké spory. Mnoho rozvodů začíná zapomenutými ponožkami
pod postelí. Ale také velké lásky jsou tvořeny mnoha
maličkostmi.*

